

и най послѣ нѣма да има съвсѣмъ разлика, ако най, като забелѣжимъ времето на затъмняването за едно срѣщество-янне, на пр. когато земята ся е намирала въ T , да изброямъ времето на затъмняването за слѣдващото срѣществостояние, което ще ся случи, когато земята подиръ пълно обръщане доде въ T_2 . Ремеръ обяснилъ сичкытѣ тѣзы разногласия съ това, че въ него време, когато земята ся намира въ T_1 , свѣтлината трябва да премине разстоянието TT_1 , което ще бѫде по голямо отъ първото разстояние на линијата T_1a , коя е равна на двойното разстояние на слънцето отъ земѣтѣ, и за да премине тѣзи линии, тя употреблява из-лишни $16'36''$. Т旣 като диаметрътъ на земѣтѣ орбитѣ, кой е равенъ 40000000 геогр. мили, свѣтлината го минува въ $16'39'' = 996''$, или почти въ $1000''$, то въ сакѫ секундѣ той преминува 40000 геогр. мили или 280000 вѣрсты. Открытието на Ремера, какъто е известно изъ физикѣтѣ, напълно ся подтвърдява отъ опитытѣ надъ бързинѣтѣ на свѣтлинѣтѣ върху земѣтѣ, кои направилъ французскъ ученъ Физѣ.

118. САТУРНЪ. Спорѣдъ голѣмнѣтѣ си Сатурнъ зама второ място между планетытѣ; диаметрътъ му е 8 пѫти, а обемътъ 735 пѫти по голямъ отъ диаметрътъ и обемътъ на земѣтѣ; обръща ся около слънцето за 30 години, а около осьтѣ за 10 часове. По видътъ си ся отличава отъ другытѣ планеты съ куршуменѣтѣ си свѣтлинѣ и по причина на твърдѣ бавното мърдание чини ся почти за неподвижни звѣздѣ. Върхъ диска си забелязвѣтъ ивици, кои приличатъ на онъя, що ся намирятъ върхъ Юпитера.

Стиснатината на Сатурна $= \frac{1}{10}$; знакътъ му е $- \hbar$.

Сатурнъ представлява забелѣжителна и единственна особенность въ слънчовѣтѣ системѣ: той е забиколенъ почти отъ плоско, широко колелце, кое ся намира на няколко разстояние отъ него: площеца на колелцето съвпада съ площеца на планетнѣтъ екваторъ. Т旣 като продължението на площеца на колелцето винаги не срѣща земѣтѣ, то отъ това ся чини за еллипсъ (черт. 89); предната му частъ ся простира върхъ диска си на планетѣтѣ; задната е съкрыта задъ него, а ся видятъ само хълбоочните